

<https://doi.org/10.31891/2307-5740-2026-352-11>

УДК 332.1:330.341.1

JEL classification: O31, O32, R11, R58, L26, M13, O18

МИКИТЮК Юлія

Західноукраїнський національний університет

<https://orcid.org/0000-0002-8519-5809>

e-mail: mykytyuk.yu@gmail.com

ШАПОВАЛОВ Роман

Центру судових і спеціальних експертиз

Українського науково-дослідного інституту спеціальної техніки та судових експертиз Служби безпеки України, м. Київ, Україна

<https://orcid.org/0000-0001-8917-1487>

e-mail: shapovalov1@bigmir.net

ПАЛКОВСЬКИЙ Євген

Центру судових і спеціальних експертиз

Українського науково-дослідного інституту спеціальної техніки та судових експертиз Служби безпеки України, м. Київ, Україна

<https://orcid.org/0000-0002-3338-5790>

e-mail: palkovskijevgenij@gmail.com

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПІДПРИЄМНИЦЬКИМ ПОТЕНЦІАЛОМ: ГОЛОВНИЙ ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Підвищення інноваційної активності є однією з найважливіших умов забезпечення конкурентоспроможності економіки, ефективного функціонування виробничих систем та підвищення якості продукції і послуг. У сучасних умовах глобалізації та посилення конкуренції саме інновації виступають ключовим фактором економічного зростання, формування нових ринкових можливостей та підвищення ефективності господарської діяльності. Водночас ефективність інноваційної діяльності значною мірою залежить від рівня розвитку інноваційної інфраструктури, яка забезпечує взаємодію науки, бізнесу та держави, сприяє комерціалізації наукових розробок і створює сприятливі умови для розвитку інноваційного підприємництва [1]. Інноваційна інфраструктура виступає важливою складовою інноваційної економіки та є одним із ключових інструментів формування й реалізації інноваційного потенціалу.

У соціально-економічних умовах особливої актуальності набуває проблема розвитку інноваційного підприємницького потенціалу, який визначає можливості створення та впровадження нових технологій, продукції та організаційних рішень. Саме інноваційний підприємницький потенціал значною мірою визначає темпи економічного зростання держави, рівень розвитку окремих регіонів, а також рівень добробуту населення. Регіональний розвиток значною мірою залежить від здатності територій ефективно використовувати наявні ресурси, стимулювати інноваційну активність суб'єктів господарювання та формувати сприятливе середовище для розвитку підприємництва.

У цьому контексті особливого значення набуває управління інноваційним підприємницьким потенціалом на регіональному рівні. Ефективні механізми управління дозволяють активізувати інноваційні процеси, сприяти розвитку підприємницьких ініціатив, підвищувати конкурентоспроможність регіональної економіки та забезпечувати сталий соціально-економічний розвиток територій. Водночас формування інноваційного підприємницького потенціалу потребує системного підходу, що передбачає узгодження інтересів держави, бізнесу та наукової спільноти, а також створення інституційних умов для розвитку інноваційної діяльності.

Інноваційний підприємницький потенціал визначає темпи розвитку економіки країни, рівень розвитку регіонів та зростання добробуту населення. Тому на початкових етапах формування інноваційного потенціалу важливо забезпечити його спрямованість на досягнення рівня, що перевищує аналогічні показники провідних країн світу. Лише за таких умов можливе забезпечення більш високих темпів економічного зростання, підвищення конкурентоспроможності національної економіки та поступове наближення рівня життя населення до стандартів країн Європейського Союзу.

Ключові слова: інноваційний розвиток; інноваційний підприємницький потенціал; управління потенціалом; регіональний розвиток; інноваційна діяльність; підприємництво; інноваційна інфраструктура; конкурентоспроможність регіону; економічне зростання; регіональна економіка.

МЫКІТЮК Yuliia

West Ukrainian National University

SHAPOVALOV Roman, PALKOVSKIY Yevhen

Department of the Center for Forensic and Special Expertise of the Ukrainian Research Institute of Special Equipment and Forensic Expertise of the Security Service of Ukraine, Kyiv, Ukraine

MANAGEMENT OF INNOVATIVE ENTREPRENEURIAL POTENTIAL: THE MAIN FACTOR FOR ENSURING REGIONAL DEVELOPMENT

Increasing innovative activity is one of the most important conditions for ensuring the competitiveness of the economy, the effective functioning of production systems and improving the quality of products and services. In modern conditions of globalization and increased competition, it is innovations that are the key factor in economic growth, the formation of new market opportunities and increasing the efficiency of economic activity. At the same time, the effectiveness of innovative activity largely depends on the level of development of the innovative infrastructure, which ensures the interaction of science, business and the state, promotes the commercialization of scientific developments and creates favorable conditions for the development of innovative entrepreneurship [1]. Innovative infrastructure is an important component of the innovative economy and is one of the key tools for the formation and implementation of innovative potential. In socio-economic conditions, the problem of developing innovative entrepreneurial potential, which determines the possibilities of creating and implementing new technologies, products and organizational solutions, is of

particular relevance. It is the innovative entrepreneurial potential that largely determines the rates of economic growth of the state, the level of development of individual regions, as well as the level of welfare of the population. Regional development largely depends on the ability of territories to effectively use available resources, stimulate the innovative activity of business entities and form a favorable environment for the development of entrepreneurship.

In this context, the management of innovative entrepreneurial potential at the regional level is of particular importance. Effective management mechanisms allow to activate innovative processes, promote the development of entrepreneurial initiatives, increase the competitiveness of the regional economy and ensure sustainable socio-economic development of territories. At the same time, the formation of innovative entrepreneurial potential requires a systemic approach, which involves coordinating the interests of the state, business and the scientific community, as well as creating institutional conditions for the development of innovative activity.

Innovative entrepreneurial potential determines the pace of economic development of the country, the level of development of regions and the growth of the population's well-being. Therefore, at the initial stages of the formation of innovative potential, it is important to ensure its orientation towards achieving a level that exceeds similar indicators of leading countries in the world. Only under such conditions is it possible to ensure higher rates of economic growth, increase the competitiveness of the national economy and gradually bring the standard of living of the population closer to the standards of the European Union countries.

Keywords: innovative development; innovative entrepreneurial potential; potential management; regional development; innovative activity; entrepreneurship; innovative infrastructure; regional competitiveness; economic growth; regional economy.

Стаття надійшла до редакції / Received 24.02.2026

Прийнята до друку / Accepted 27.03.2026

Опубліковано / Published 31.03.2026

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

© Микитюк Юлія, Шаповалов Роман, Палковський Євген

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Сучасний етап соціально-економічного розвитку характеризується посиленням ролі інноваційних процесів у забезпеченні конкурентоспроможності економіки та формуванні передумов сталого розвитку регіонів. У цих умовах особливого значення набуває розвиток підприємництва, орієнтованого на створення та впровадження інноваційних продуктів, технологій і управлінських рішень. Саме інноваційна активність суб'єктів підприємницької діяльності виступає важливим фактором підвищення ефективності використання ресурсів, модернізації виробництва та формування нових точок економічного зростання на регіональному рівні.

Розвиток інноваційного підприємництва значною мірою залежить від рівня сформованості та ефективності управління інноваційним підприємницьким потенціалом. Недостатній рівень координації між науково-дослідною сферою, бізнесом та органами влади, обмеженість фінансових ресурсів, нерозвиненість інноваційної інфраструктури та інституційного середовища стримують процеси формування й реалізації інноваційного потенціалу регіонів. У результаті виникає потреба у розробці ефективних механізмів управління інноваційним підприємницьким потенціалом, здатних забезпечити активізацію інноваційної діяльності та підвищення результативності економічного розвитку територій.

Науковий інтерес до дослідження цієї проблематики зумовлений необхідністю поглиблення теоретичних засад формування та використання інноваційного підприємницького потенціалу, а також удосконалення інструментів управління ним у контексті регіонального розвитку. Комплексне дослідження цього питання дозволяє визначити ключові фактори активізації інноваційної діяльності, сформувані ефективні механізми підтримки підприємництва та забезпечити інтеграцію інноваційних процесів у систему регіонального управління.

З практичної точки зору управління інноваційним підприємницьким потенціалом є важливим інструментом підвищення конкурентоспроможності регіональної економіки, стимулювання інвестиційної активності та створення сприятливого середовища для розвитку підприємницьких ініціатив. Ефективна реалізація цього потенціалу сприяє формуванню інноваційно орієнтованої моделі розвитку регіонів, підвищенню рівня зайнятості населення та зростанню добробуту суспільства.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Інноваційний розвиток регіональної економіки в сучасних умовах значною мірою залежить від рівня формування та ефективності управління інноваційним підприємницьким потенціалом. Саме розвиток підприємництва, орієнтованого на створення і впровадження інновацій, сприяє активізації економічної діяльності, підвищенню конкурентоспроможності регіонів та забезпеченню їх сталого соціально-економічного розвитку. Ефективне управління інноваційним підприємницьким потенціалом дозволяє оптимально використовувати наявні ресурси, стимулювати інноваційну активність суб'єктів господарювання та формувати сприятливе середовище для розвитку інноваційної діяльності. В умовах трансформаційних змін економіки важливим є застосування сучасних підходів до формування та використання інноваційного потенціалу, що передбачає інтеграцію наукових розробок, підприємницьких ініціатив та інституційної підтримки на регіональному рівні.

Враховуючи сучасні виклики та тенденції розвитку економіки, необхідно визначити такі завдання: дослідити сутність інноваційного підприємницького потенціалу, проаналізувати його роль у забезпеченні регіонального розвитку, визначити основні фактори формування інноваційного підприємницького

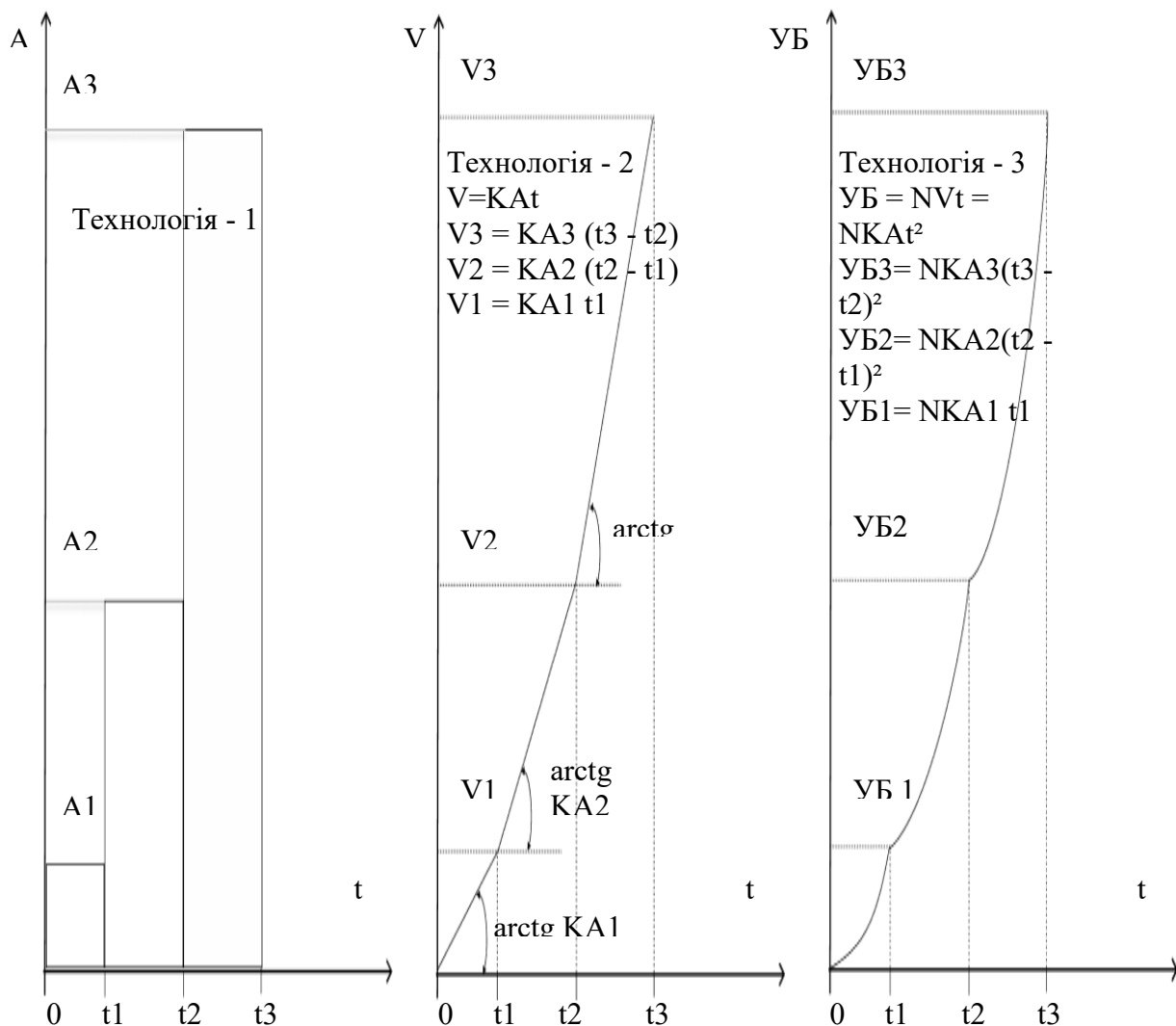
потенціалу, обґрунтувати напрями вдосконалення управління ним та сформувані практичні рекомендації щодо підвищення ефективності його використання для забезпечення сталого розвитку регіонів.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Основна залежність добробуту населення регіонів країни від стану її інноваційної інфраструктури та потенціалу, що впливає з аналізу стратегії «трьох Технологій» - Технологій, представлені в схематичній формі на рис.1.

Тут Технологія - 1 є системною технологією, яка формує інноваційний потенціал того чи іншого рівня, який у динаміці має зростати. Технологія -2 є системною технологією, яка формує структуру та склад виробничих та обслуговуючих систем, призначених для виготовлення та реалізації інноваційної продукції та послуг. Технологія - 3 забезпечує створення, впровадження та супровід інноваційної продукції та послуг, які підвищують регіональний рівень добробуту населення країни.

На рис. 1. зображено результат кожної наступної Технології прямо пропорційний результату попередньої Технології, коефіцієнт пропорційності характеризується відповідною (прискорювальною) властивістю Технології: для Технології-2 - коефіцієнт K; для Технології-3 – коефіцієнт N. Як впливає із стратегії «трьох Технологій», зростання інноваційного підприємницького потенціалу, його прискорений розвиток насамперед визначаються якістю вітчизняної інноваційної інфраструктури.

A – рівень розвитку інноваційного підприємницького потенціалу
 $V = KA t$ – швидкість створення виробничих систем для використання інноваційних систем та послуг
 УБ – рівень добробуту, визначений кількістю та якістю впровадженої інноваційної продукції та послуг
 K, N – прискорені властивості відповідно до Технологій T2 і T3

Рис. 1. Стратегія трьох технологій (T1, T2, T3)

Примітка. Розроблено автором самостійно

Як її створити, де взяти кошти, як зробити її рівень вищим за світовий (умова, необхідна для поступового виходу на високий рівень добробуту)?

Відповіді на ці питання мають бути отримані під час цілеспрямованої програми дій щодо створення інноваційного підприємницького потенціалу. При цьому ми вважаємо за необхідне виходити з наступного положення, яке автор вважає як аксіому: інноваційна діяльність у всіх галузях та секторах економіки, а також самі інновації мають бути підпорядковані людським потребам; націленість на сприяння зростанню добробуту кожної особи має бути зрозумілою і прийнятною як самими виконавцями інноваційної діяльності, керівниками владних структур різного рівня, бізнес-спільноти та виробничих систем, так і широкими верствами населення всіх регіонів нашої країни. Інфраструктура створення та реалізації нововведень (інноваційна інфраструктура), відпрацьована міжнародною економічною практикою, це децентралізована мережа центрів науково-технічних нововведень та послуг – інжинірингових центрів та фірм; науково-технологічних центрів, інноваційно-інвестиційних фондів та ін.

Розподілена мережа інноваційних структур має стати мостом (інноваційним мостом) між наукою та виробництвом, який дозволить ефективно вирішувати у потрібний час та місці будь-які (заздалегідь невідомі) завдання та проблеми соціально-економічного розвитку галузей, регіонів, підприємств.

Вона, поєднуючи науку з виробництвом (рис.2.), повинна забезпечити на місцях по всій території країни імпортозамінну (потім конкурентоспроможну) реалізацію будь-яких проєктів за повним інноваційним циклом: інвестування; маркетинг; техніко-економічне обґрунтування; формування тимчасового (під це замовлення) колективу розробників; розробка; комплектне постачання обладнання та програмного продукту; підготовка персоналу; пусконаладжувальні роботи; задача «під ключ»; сертифікація; сервісне обслуговування; участь у реалізації продукції.

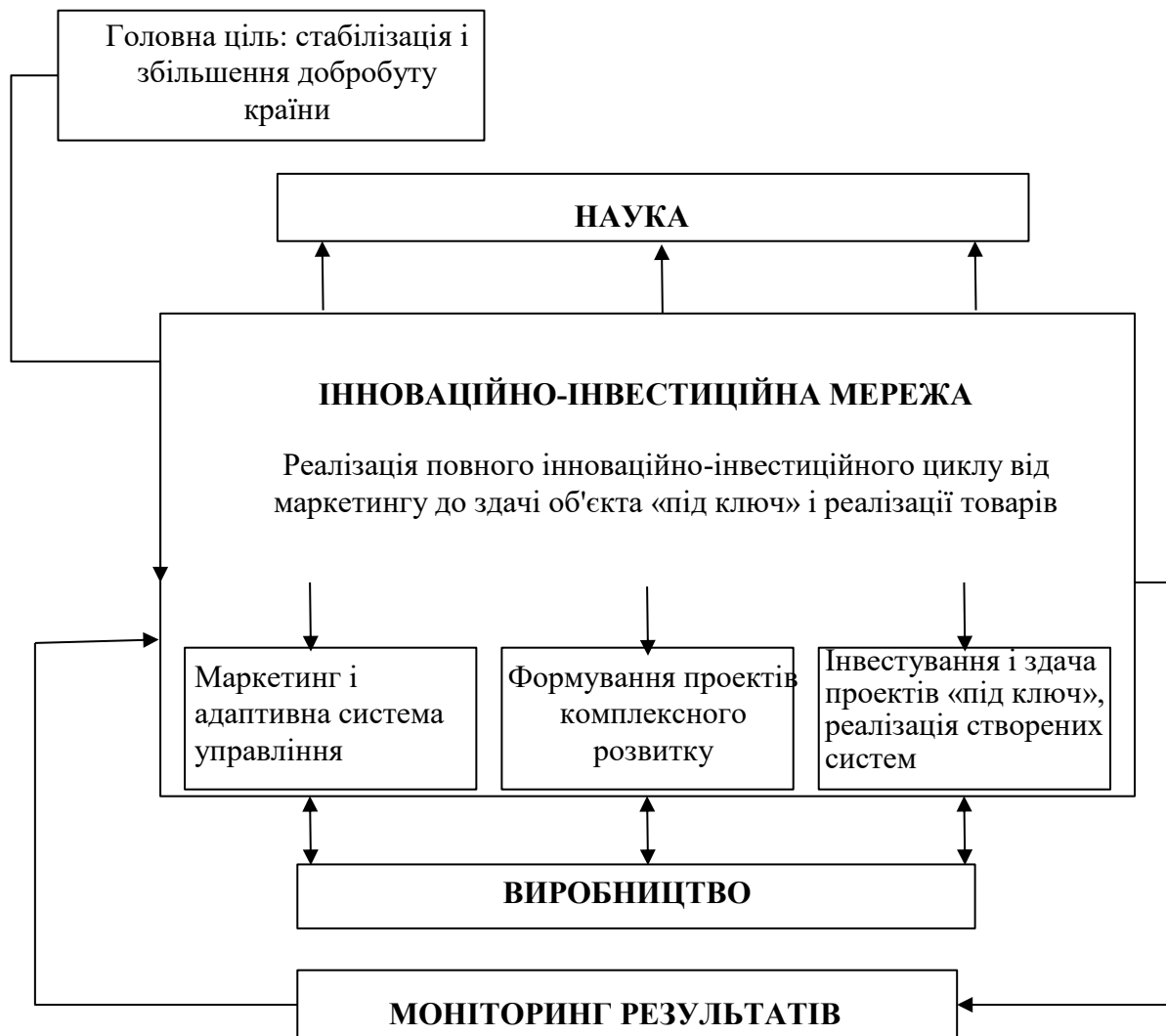

Рис. 2. Інноваційна інфраструктура як категорія, що поєднує науку та виробництво
Примітка. Розроблено автором самостійно.

Під час виконання будь-яких замовлень мережа інноваційних структур має керуватися двома основними положеннями:

- замовник має бути впевнений у якісному виконанні проектного завдання;
- при реалізації замовлення повинні бути піддані аналізу освоєні у світовій практиці науково-технічні досягнення та ті, які найкраще підходять для реалізації конкретного інноваційного проекту.

Орієнтація Мережі на кінцевий результат (здача «під ключ») дозволяє забезпечити зворотний зв'язок за кінцевими результатами та, використовуючи результати цього зворотного зв'язку, організувати управління інноваційно підприємницьким потенціалом в замкнутому циклі із порівнянням цілей, результатів та безперервним виробленням, за потреби, коригування.

«Особливе значення для ефективного функціонування має інтеграція під єдиним управлінням (керівництвом) в Мережі функцій інвестицій та інновацій» [3] (рис. 3.).

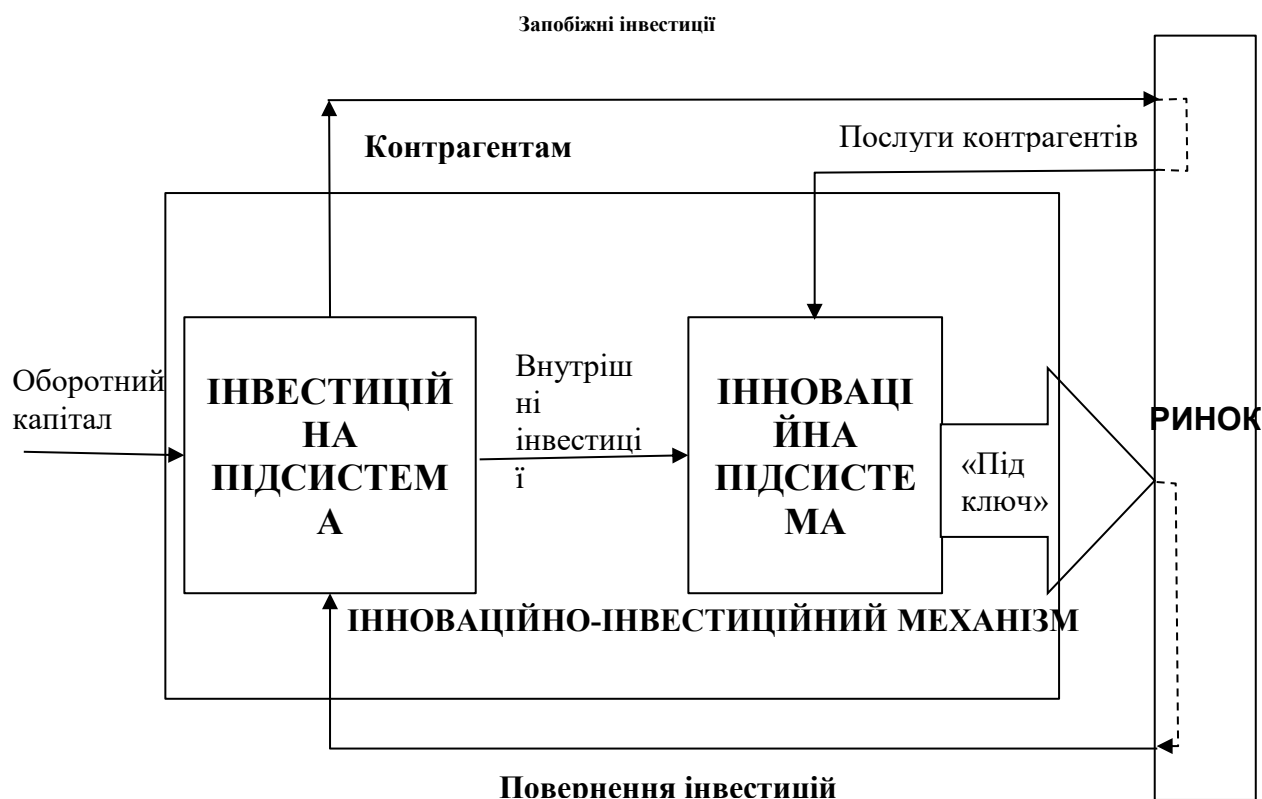

Рис. 3. Об'єднання інноваційних та інвестиційних функцій під єдиним керівництвом (ІІ-механізм)
Примітка. Розроблено автором самостійно.

У такому разі наявність власного оборотного капіталу в Мережі дозволить забезпечити виробництво інноваційних та інвестиційних послуг навіть за відсутності збалансованих ринкових відносин, характерних для економічних умов під час війни в Україні. «Можливість забезпечити власними інвестиціями замовлення, що виконуються, якісно розширює портфель замовлень і дозволяє вести пошук не тільки платоспроможних замовників, але головним чином - пошук ефективних проектів, що призводять до швидких економічних результатів і реінвестицій» [2].

«Тому об'єднання під єдиним управлінням інноваційних та інвестиційних функцій буде здатним до підвищення зацікавленості всіх виконавців, залучених до інноваційного процесу, в успішному здійсненні всіх етапів єдиного інноваційного підприємницького потенціалу, яке може бути досягнуто при орієнтації виконавців на кінцевий результат: «під ключ» та участь у реалізації та супроводі створеної інноваційної продукції» [3]. «Така зацікавлена орієнтація на кінцевий результат дає змогу використовувати інноваційний потенціал як основу для побудови замкнутих (із зворотним зв'язком за кінцевим результатом) систем під час реалізації державної та регіональної науково-інноваційної політики» [4].

Інтеграція під єдиним управлінням інноваційних та інвестиційних функцій є передумовою інноваційної розвитку з використанням власних ресурсів інноваційно-інвестиційного механізму, отриманих як реінвестиції від реалізації інноваційних проектів.

Інноваційна підприємницька інфраструктура повинна складатися з таких властивостей:

1. «Розподілом по всіх регіонах, що дозволяє на місцях вирішувати завдання функціонально-повного інноваційного циклу: від маркетингу та техніко-економічного обґрунтування до задачі об'єкта «під ключ» з кадровим забезпеченням та сервісним обслуговуванням» [5];

2. Універсальністю, що дозволяє забезпечити реалізацію проекту «під ключ» у будь-якій галузі виробничого чи обслуговуючого секторів економіки;

3. Професіоналізмом, що базується на: сумлінному та якісному обслуговуванні замовника, що є для інноваційної інфраструктури центральною фігурою;

4. Об'єктивному та зацікавленому ставленні до «існуючих» знань, наукомістких технологій, обладнання та систем.

Друга та третя властивість доповнюють одна одну, забезпечуючи найкраще задоволення замовника за рахунок оптимального вибору та системної інтеграції вже прийнятих рішень, технологій, обладнання, систем.

5. Високим рівнем науково-технічного та виробничого потенціалу.

6. Кадровою забезпеченістю, насамперед, керівниками інноваційних проектів та інноваційних служб підприємств, можливістю постійного оновлення та вдосконалення персоналу інноваційної інфраструктури.

7. Інформаційною забезпеченістю у вигляді розподіленого банку даних і знань, що актуалізуються.

8. Фінансовою забезпеченістю (наявністю оборотного капіталу).

9. «Високим рівнем інструментальних засобів, що автоматизують реалізацію інноваційного процесу в кінцеві інноваційні продукти, послуги та прискорюють отримання кінцевого результату» [6].

10. Гнучкістю, що забезпечує адаптацію інноваційного потенціалу до змін вимог ринку та геополітичних умов.

Важливим пріоритетом, який може забезпечити ефективну діяльність інноваційної інфраструктури країни, є випереджальне створення інформаційної міжрегіональної та міжгалузевої розподіленої бази даних інновацій, що забезпечує оперативний зв'язок між усіма вузлами інжиніринг мережі країни, а також доступ до міжнародних баз даних. «Банк даних та знань при реалізації інноваційних проектів відноситься до найбільш інваріантних ланок для інноваційних інфраструктури різного функціонального призначення» [7]. У зв'язку з цим особливого значення набуває формування спільного інноваційного банку даних. Його повнота та достовірність визначають базис, на якому здійснюється оптимізація конкретного проекту. Тому при формуванні загального інноваційного банку даних та знань мають бути об'єднані ресурси різних регіональних програм.

Провідне становище розвитку інноваційної діяльності у регіоні належить консалтинговим, інжиніринговим та бізнес-інноваційним структурам насамперед, управління складними інноваційними проектами «під ключ».

Врахування цього становища забезпечує конкурентоспроможність створюваної інфраструктури, оскільки дозволяє скоротити тривалість інноваційного циклу і цим забезпечити замовнику першочерговість виходу на ринок та якнайшвидший прибуток. Створення та використання комп'ютеризованих комплексів управління проектами мають орієнтуватися на передові апаратно-програмні засоби за умови їхнього постійного поліпшення. Економія коштів і якості на технічному рівні комплексу управління проектами призводить до зниження темпів розвитку економіки і тому неприпустима.

«Кінцевою метою формування інноваційної інфраструктури має бути не просто створення конкретних суб'єктів господарювання для більш ефективного ведення ними науково-технічної та інноваційної діяльності, а забезпечення здійснення їх сукупної діяльності на користь суспільства, включаючи подолання економічної кризи, спаду виробництва, його структурну перебудову, посилення конкурентоспроможності та привабливості продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках, збереження та подальший розвиток науково-технічного та інноваційного потенціалу регіонів і країни в цілому» [8]. Звідси випливає, що інноваційний підприємницький потенціал повинна бути складною організаційно-технічною системою, до складу якої в якості підсистем входять такі системи:

– система інформаційного забезпечення, яка забезпечує інноваційну базу оперативно-достовірними даними та знаннями, необхідними для якісної реалізації інноваційного проекту замовлення «під ключ», та дають можливість доступу до цих інноваційних баз даних та знань на різних умовах (у тому числі комерційних) для всіх зацікавлених юридичних та фізичних осіб;

– система інструментального забезпечення, що реалізує гнучку автоматизацію всіх етапів процесу створення інноваційного проекту замовлення «під ключ»: маркетинг, техніко-економічне обґрунтування, розробка інноваційного проекту, комплектне постачання необхідного обладнання, підготовка персоналу для обслуговування інноваційного продукту, що створюється, пусконаладжувальні роботи, здача «під ключ», сертифікація та сервісне обслуговування;

– система проектно-технологічної та виробничої підтримки створення нової конкурентоспроможної наукомісткої продукції, високих технологій та нововведень та їх практичного освоєння на підприємствах;

– «система експертизи та сертифікації науково-технічних та інноваційних програм, проектів, пропозицій та заявок, яка має забезпечити високопрофесійне та якісне проведення комплексної експертизи (наукової, соціально-економічної, виробничо-інвестиційної, екологічної тощо), сертифікації інновацій, а також надання суб'єктами інноваційної діяльності послуг у галузі метрології, стандартизації та контролю якості; система моніторингу територій, галузей, підприємств та просування інновацій та наукомісткої

продукції на регіональний, міжрегіональний та зарубіжні ринки, яка має забезпечити моніторинг, маркетинг, рекламну та виставкову діяльність, патентно- ліцензійну роботу та захист інтелектуальної власності» [9];

– система координації та регулювання інноваційної діяльності та її фінансово-економічного забезпечення ресурсами, що активно використовує пряму та непряму державну підтримку інноваційної діяльності, різні позабюджетні джерела (ресурси та інвестиції місцевих підприємницьких та виробничих структур, а також інвестиції з інших регіонів та країн);

– система підготовки кадрового забезпечення, представлена професійно підготовленими та досвідом практичної інноваційної діяльності керівниками проектів (вченими-організаторами), що забезпечують організацію та реалізацію інноваційних проектів «під ключ» (це одна з головних і визначальних систем інноваційної інфраструктури).

«Кожна з перелічених систем інноваційної інноваційного підприємницького потенціалу повинна мати власні механізми реалізації своїх функцій та відповідні організаційні структури у вигляді спеціалізованих інноваційних підприємств, установ чи організацій, які мають забезпечити функціонування цих механізмів» [10].

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Ефективне управління інноваційним підприємницьким потенціалом дозволяє активізувати інноваційну діяльність суб'єктів господарювання, підвищувати конкурентоспроможність регіональної економіки та створювати передумови для сталого соціально-економічного розвитку територій. Використання комплексного підходу до формування та реалізації інноваційного підприємницького потенціалу, що передбачає розвиток інноваційної інфраструктури, інформаційного забезпечення, кадрових ресурсів і фінансової підтримки, сприяє більш ефективному використанню наявних ресурсів та прискоренню впровадження інновацій у господарську практику.

Подальші дослідження можуть бути спрямовані на удосконалення механізмів управління інноваційним підприємницьким потенціалом на регіональному рівні, зокрема шляхом розвитку цифрових платформ взаємодії між науковими установами, бізнесом та органами влади. Системне управління інноваційним підприємницьким потенціалом у поєднанні з розвитком інноваційної інфраструктури та ефективною державною підтримкою створює передумови для формування інноваційно орієнтованої моделі розвитку регіонів, підвищення інвестиційної привабливості територій та забезпечення довгострокового економічного зростання.

Практична значущість проведеного дослідження дає змогу поліпшити інноваційний процес на регіональному рівні, що поєднує науково-технічну діяльність, проектно-виробничу діяльність, підприємництво та управління, вимагає від інноваційної інфраструктури для реалізації інновацій наявності певного поєднання науково-технічних, організаційних та кадрових властивостей. Ці властивості на практиці мають бути сконцентровані в інноваційному механізмі ефективного здійснення нововведень, що є сукупністю: механізму інвестиційного, інструментального та кадрового забезпечення.

Література

1. Брич В.Я., Пуцентейло П.Р., Костецький Я.І., Гулько С.І. Смарт-спеціалізація як драйвер системи інноваційного регіонального розвитку. *Інноваційна економіка*. 2022. №1. С.17-23
2. Гончар О.І. Застосування засобів аутсорсингу як інноваційних інструментів в управлінні підприємством / О.І. Гончар // *Соціально-економічний розвиток регіонів в контексті міжнародної інтеграції*. Вісник Херсонського національного технічного університету. – 2016. - №2(10). – Т.3. – С. 85-90
3. Федуллова Л.І. Інтелектуальна власність у національній інноваційній системі // Л.І.Федуллова, Г.О. Андрощук, В.К. Хаустов. К.: Ін-т економіки і прогнозування НАН України, 2010. 216 с.
4. Інноваційний механізм управління суб'єктами господарювання : моногр. / [П. П. Микитюк, Ж. Л. Крисько, В. І. Гринчуцький та ін.] ; за заг. ред. П. П. Микитюка. - Тернопіль : Екон. думка, 2014. 450 с.
5. Касич А.О. Інноваційно-інвестиційні проекти як умова підвищення ефективності системи управління в будівництві. *Інвестиції: практика та досвід*. 2020. 13-14. С. 36-40.
6. Кирич Н. Б. Стратегія розвитку консалтингу в системі управління інноваційним розвитком підприємства / Н. Б. Кирич, О. Б. Погайдак, Л. М. Мельник // *Вісник Приазовського державного технічного університету*. -2016. - Вип. 32., т. 1. - С. 141-149. - (Серія : Економічні науки).
7. Микитюк П. П. *Управління проектами : підручник*. [для студ. вищ. навч. закл.] Тернопіль : Універ. думка, 2021. - 416 с.
8. Тарасюк Г. М., Тарасова В.І. Управління інноваційною діяльністю як передумова інноваційного розвитку підприємства. *Науково - практичний журнал "Регіональна економіка та управління"*. 2018. №4(22). С.119-123.
9. Petro Mykytyuk, Vasyl Brych, Volodymyr Manzhula, Olena Borysiak, Anatoliy Sachenko, Arkadiusz Banasik, Wojciech M Kempa, Yuliia Mykytyuk, Aleksandra Czupryna-Nowak, Iryna Lebid. [Efficient](#)

[Management of Material Resources in Low-Carbon Construction](https://doi.org/10.3390/en17030575). *Energies* 2024, 17, 575. <https://doi.org/10.3390/en17030575>

10. Mykytyuk, Yu., Mykytyuk, P. (2021). Management of an innovative project taking into account risk factors. *Actual problems of modern science*, 47-57.

References

1. Brych V.Ya., Putsenteilo P.R., Kostetskyi Y.I., Gunko S.I. Smart specialization as a driver of the system of innovative regional development. *Innovative economy*. 2022. No. 1. P.17-23
2. Gonchar O.I. Application of outsourcing tools as innovative tools in enterprise management / O.I. Gonchar // Socioeconomic development of regions in the context of international integration. *Bulletin of the Kherson National Technical University*. – 2016. - No. 2(10). – Vol. 3. – P. 85-90
3. Fedulova L.I. Intellectual property in the national innovation system // L.I. Fedulova, G.O. Androschuk, V.K. Khaustov. K.: Institute of Economics and Forecasting of the NAS of Ukraine, 2010. 216 p.
4. Innovative mechanism of management of economic entities: monograph. / [P. P. Mykytyuk, Zh. L. Krysko, V. I. Grynchuksky and others]; ed. by P. P. Mykytyuk. - Ternopil: Ekon. Dumka, 2014. 450 p.
5. Kasych A.O. Innovative investment projects as a condition for increasing the efficiency of the management system in construction. *Investments: practice and experience*. 2020. 13-14. P. 36-40.
6. Kyrych N. B. Strategy for the development of consulting in the management system of innovative development of an enterprise / N. B. Kyrych, O. B. Pogaydak, L. M. Melnyk // *Bulletin of the Azov State Technical University*. -2016. - Issue 32., vol. 1. - P. 141-149. - (Series: Economic Sciences).
7. Mykytyuk P. P. *Project Management: Textbook*. [for students of higher education] Ternopil: University of thought, 2021. - 416 p.
8. Tarasyuk G. M., Tarasova V. I. Management of innovative activities as a prerequisite for the innovative development of an enterprise. *Scientific and practical journal "Regional Economics and Management"*. 2018. No. 4(22). P. 119-123.
9. Petro Mykytyuk, Vasyl Brych, Volodymyr Manzhula, Olena Borysiak, Anatoliy Sachenko, Arkadiusz Banasik, Wojciech M Kempa, Yuliia Mykytyuk, Aleksandra Czupryna-Nowak, Iryna Lebid. Efficient Management of Material Resources in Low-Carbon Construction. *Energies* 2024, 17, 575. <https://doi.org/10.3390/en17030575>
10. Mykytyuk, Yu., Mykytyuk, P. (2021). Management of an innovative project taking into account risk factors. *Actual problems of modern science*, 47-57.